

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **A. A.**
bez státní příslušnosti (X)
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Nad štolou 936/3,170 34 Praha 7 - Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2025, č. j. OAM-518/ZA-ZA11-HA13-R3-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2025, č. j. OAM-518/ZA-ZA11-HA13-R3-2021, se *ruší* a věc se *vrací* žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se *nepřiznává* náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Jádru věci

1. Žalovaný na konci roku 2021 zastavil řízení o opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. V rámci následného soudního řízení žalobce předložil nový důkaz o tom, že mu v X hrozí smrt ze strany teroristické organizace. Soud kvůli tomu zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Uložil mu, aby posoudil věrohodnost tohoto dokumentu a souvisejících tvrzení žalobce. K tomu si žalovaný měl opatřit náležité

podklady. Tento úkol ovšem žalovaný nezvládl. A navíc bez dostatečné opory ve spise shledal, že na Západním břehu Jordánu, odkud žalobce pochází, nedošlo od podání žalobcovy původní žádosti k relevantní změně okolností. Soud proto na jaře roku 2025 znovu rozhodnutí žalovaného zrušil a uložil mu, aby tyto vady napravil. To se však žalovanému opět nepodařilo.

II. Dosavadní vývoj

2. Žalobce podal na konci ledna 2020 první žádost o mezinárodní ochranu. Žalovaný o ní rozhodl negativně v dubnu 2021. Žalobce proti tomuto rozhodnutí nepodal žalobu. Tvrdil tehdy, že mu v X hrozí zabití od příbuzných dívky, se kterou měl mimomanželský poměr, při němž otěhotněla. Odporuje to islámským tradicím, proto mu vyhrožují. Výhrůžky adresovali jeho rodině. Na policii se žalobce neobrátil, protože se styděl. Báł se, že by ho zadrželi. Jeho rodina se s ním přestala bavit. Podle žalovaného měl žalobce nejprve využít dostupné prostředky vnitřní ochrany.
3. V červenci 2021 žalobce podal opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Uvedl, že důvody k jejímu podání má stejné. Rozhodnutím ze dne 7. 12. 2021, čj. OAM-518/ZA-ZA11-P05-2021 („první rozhodnutí žalovaného“), žalovaný řízení o opakované žádosti žalobce zastavil pro nepřipustnost, protože žalobce uváděl stejné důvody pro podání žádosti, jaké uváděl v prvním řízení. Zároveň v X nedošlo ke změně, která by takovou skutečnost zakládala.
4. Žalobce tentokrát již podal žalobu. Tvrdil, že po obdržení prvního rozhodnutí žalovaného sdělil výsledek své rodině, která ho informovala o novém vývoji. Řekli mu, že rodina dívky, se kterou měl vztah, se zřejmě obrátila na příslušníky hnutí X. Konkrétně na X mučedníky X („X“). Ti nyní po žalobci jdou. Do domu jeho rodičů zaslali několik oznámení, podle kterých je žalobce na seznamu morálních odpadlíků a hrozí mu za to trest smrti. Toto prohlášení v arabském jazyce, které bylo na dveřích domu jeho rodiny, spolu s jeho překladem do češtiny žalobce doložil soudu. Při jednání pak doložil, že oznámení dostal 30. 12. 2021.
5. Soud rozsudkem ze dne 14. 10. 2022, čj. 41 Az 1/2022-55 („první rozsudek“), zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud nemohl sám hodnotit věrohodnost prohlášení X. Takové hodnocení by totiž vyžadovalo komplexní znalost situace v zemi původu žalobce. A k tomu je nejlépe vybavený sám žalovaný, který má zároveň k dispozici více prostředků k případnému ověření autentičnosti předloženého prohlášení (např. pomocí relevantních zastupitelských úřadů v dané oblasti). Žalovanému proto soud uložil, aby nejprve posoudil věrohodnost žalobcem doloženého prohlášení X. K tomu si měl opatřit odpovídající podklady. Pokud by dospěl k závěru, že není věrohodné, a zároveň žalobce neuvedl žádné nové relevantní skutečnosti, pak mohl opakovanou žádost znovu označit za nepřipustnou a řízení o ní zastavit. V opačném případě měl žádost znovu meritorně projednat.
6. Žalovaný podal proti prvnímu rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ale Nejvyšší správní soud ji odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 16. 1. 2023, čj. 10 Azs 303/2022-27.
7. V dalším řízení si žalovaný za účelem splnění závazného pokynu plynoucího z prvního rozsudku opatřil dva nové podklady: (1) *Informaci OAMP MV ČR, Palestinská autonomní území. Bezpečnostní a politická situace v zemi* ze dne 20. 1. 2025 („Informace OAMP 2025“), a

(2) *Informaci MZV ČR, č. j. 128212-6-2024-MZV/LPTP, Palestinská autonomní Území/Západní břeh Jordánu, Informace k případu konkrétního žadatele ze Západního břehu Jordánu ze dne 12. 12. 2024 („Informace MZV 2024“), která se týkala přímo žalobcova azylového příběhu. Vycházela z informací od Styčného úřadu ČR v Ramalláhu („styčný úřad“).*

8. Rozhodnutím ze dne 17. 2. 2025, č. j. OAM-518/ZA-ZA11-P05-R2- 2021 („druhé rozhodnutí žalovaného“), žalovaný znovu shledal žalobcovu opakovanou žádost nepřipustnou. Žalobcem doložené prohlášení X nechal přeložit do češtiny a zjistil, že ho vydalo hnutí X, X mučedníků X, oblast města X. K osobě žalobce se v prohlášení uvádí, že Brigáda nesouhlasí s jeho jednáním a že ho stále pronásleduje, zařadila ho na seznam morálně padlých, vztahem s dívkou se dopustil neřesti, vzdálil se zvykům, tradicím a náboženství, a proto neunikne trestu smrti. V závěru se vyzývá i rodina žalobce, aby se od něj distancovala, jinak bude taky potrestána.
9. Pokud jde o věrohodnost prohlášení X, žalovaný ji hodnotil na základě Informace MZV 2024. Podle poznatků styčného úřadu a na základě konzultací s Honorárním konzulátem ČR v Betlémě a jím oslovených kontaktů se s největší pravděpodobností jedná o falzifikát. Podle sdělení styčného úřadu se obsah a zaměření listiny liší od dostupných a prostudovaných dokumentů vydávaných X. Je obvyklé, že u takového dokumentu bývá datum jeho vydání (na doloženém oznámení datum vydání není). Rovněž neodpovídá příslušné praxi, aby hnutí X či X doručili na Západním břehu Jordánu takový dokument „přilepením na dům rodiny“.
10. Podle sdělení styčného úřadu je vzhledem k obsahu a zaměření publikovaných prohlášení vysoce nepravděpodobné, aby zástupci hnutí X nebo X učinili takovéto oznámení s výhrůžkou zabít kvůli jeho mimomanželskému poměru s dívkou. Je rovněž vysoce nepravděpodobné, aby hnutí X či X dostali výhrůžce v oznámení. Podle právního řádu Palestinské národní správy není na Západním břehu Jordánu trestný konsensuální mimomanželský poměr mezi svobodným mužem a svobodnou ženou. Rovněž nejsou známy informace, že by hnutí X nebo X vykonávali na Západním břehu Jordánu kvůli mimomanželskému poměru s dívkou vraždy ze cti. Obecně pak není známo, že by v takových případech hrozila muži vražda ze cti. Žalovaný tedy shledal, že doložené oznámení X není věrohodné. Podle Informace MZV 2024 je falzifikátem. Nelze ho tedy považovat za novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
11. Z Informace OAMP pak žalovaný vyvodil, že v Palestině nedošlo od meritorního posouzení předchozí žádosti žalobce (od dubna 2021) k jakékoliv změně, která by mohla představovat novou skutečnost, která by svědčila o tom, že by žalobce mohl čelit pronásledování nebo že by mu hrozila vážná újma.
12. Rozsudkem ze dne 28. 4. 2025, čj. 41 Az 9/2025-22, ovšem soud zrušil i druhé rozhodnutí žalovaného („druhý rozsudek“). Závěr žalovaného, že v zemi původu žalobce nedošlo k žádné relevantní změně, totiž odporoval podkladům ve spise. Informace OAMP 2025 popisovala, že se násilí na Západním břehu Jordánu po vypuknutí války v Pásmu Gázy v říjnu 2023 výrazně zintenzivnilo. X radikálové útočili na izraelské civilisty a vojáky, zatímco izraelská armáda provádí časté razie a roste napětí mezi X a osadníky. Od té doby bylo zabito nejméně 835 X a 34 X, z toho 15 vojáků a 19 civilistů, včetně sedmi osadníků.

13. To obecně odpovídalo tomu, co tvrdil žalobce v žalobě. A hlavně to popíralo závěr žalovaného, že se se nic relevantního v posledních cca čtyřech letech na Západním břehu Jordánu nezměnilo. Podle Informace OAMP 2025 naopak v roce 2023 došlo ke změně, která mohla mít relevanci minimálně z pohledu doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a 2 písm. b) a c) zákona o azylu. Soud proto uložil žalovanému, aby si znovu položil otázku, zda opravdu od meritorního posouzení předchozí žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu nedošlo v zemi jeho původu ke změně, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Svoji novou odpověď měl opřít o náležité podklady.
14. Kromě toho druhé rozhodnutí žalovaného neobsahovalo řádné posouzení věrohodnosti prohlášení X. Informace MZV 2024 nebyla pro tyto účely náležitým podkladem. Šlo jen o odpovědi na několik otázek žalovaného, aniž by se v nich uváděl jediný ověřitelný zdroj či podklad pro poskytnuté odpovědi. Soud neměl, jak je zkontrolovat a ověřit. Žalovaný tedy na jejich základě nemohl shledat prohlášení X za nevěrohodné. Žalovanému uložil, aby si od Ministerstva zahraničních věcí vyžádal nápravu – aby styčný úřad doplnil ke všem svým odpovědím náležité zdroje, které budou následně kontrolovatelné a ověřitelné.
15. Žalovaný tedy pokračoval dále v novém řízení. Pořídil se přepis relevantní části jednání před soudem před vydáním prvního rozsudku. A se žalobcem provedl nový pohovor. Během něj žalobce mj. hovořil o možném zneužití razítka X a pochybnostech o autorství prohlášení i o tom, jestli by se X zabývala takovou věcí, jakou byl vztah žalobce s jednou dívkou. Kromě toho žalovaný založil do spisu zprávu z webu *Lékařů bez hranic* ze 6. 2. 2025. Žalovaný znovu založil do spisu i Informaci OAMP 2025 a *Informaci MZV ČR, č. j. 120028-6-2025-MZV/LPTP, Palestinská autonomní Území/Západní břeh Jordánu, Informace k případu konkrétního žadatele ze Západního břehu Jordánu* ze dne 31. 7. 2025 („Informace MZV 2025“). Ta se opět týkala přímo žalobcova azylového příběhu a vycházela z informací od styčného úřadu. Posledním podkladem založeným v novém řízení do spisu bylo rozhodnutí žalovaného z dubna 2021 o neudělení žádné z forem mezinárodní ochrany.
16. Rozhodnutím ze dne 12. 11. 2025, č. j. OAM-518/ZA-ZA11-HA13-R3-2021 („třetí rozhodnutí žalovaného“), však žalovaný i tentokrát shledal žalobcovu opakovanou žádost nepřipustnou a řízení o ní zastavil. Žalovaný nejprve shledal několik rozporů v žalobcově novém pohovoru. Mimo jiné v časové ose celého příběhu. V novém pohovoru totiž uvedl, že se o letáku dozvěděl už začátkem roku 2020, brzy po odjezdu z X, a že mu bratr poslal fotografii tehdy i znovu 31. 12. 2021 po vydání prvního rozhodnutí žalovaného. Pokud tedy žalobce věděl o letáku již v roce 2020, měl tuto skutečnost tvrdit a doložit v původním řízení, ve kterém žalovaný posuzoval jeho žádost věcně, případně alespoň v rámci opakované žádosti (tam nejpozději při seznámení s podklady 7. 12. 2021). Oznámení zmínil až v žalobě v lednu 2022, tedy po vydání prvního rozhodnutí žalovaného, které nabylo právní moci dne 27. 12. 2021. Měl tedy dost příležitostí novou skutečnost uplatnit.
17. Podle Informace MZV 2025 styčný úřad setrval na závěru, že prohlášení X je s vysokou pravděpodobností falzifikátem: dokument postrádá datum, svým obsahem a formou se odlišuje od publikovaných prohlášení X a způsob „přilepení na dům“ neodpovídá obvyklé praxi. Dále uvedl, že na Západním břehu Jordánu není trestný konsensuální mimomanželský vztah a nejsou známy případy, že by X či X za takové jednání vykonávaly vraždy ze cti. Proto podle žalovaného stále nejde o novou skutečnost.

18. K bezpečnostní a politické situaci žalovaný vycházel z Informace OAMP 2025 (zprávu *Lékařů bez hranic* nakonec nezařadil mezi podklady rozhodnutí, protože odpovídala Informaci OAMP 2025). Poté žalovaný konstatoval, že dne 10. 10. 2025 bylo mezi Izraelem a Hamásem uzavřeno příměří, které – přes občasná porušení – nadále platí. Změny v X oproti dubnu 2021 tedy podle žalovaného také nepředstavují novou skutečnost. Žalobce navíc ani netvrdil, že by na území Západního břehu probíhal tzv. totální konflikt, který by vylučoval možnost návratu kohokoliv do této oblasti. Proto je opakovaná žádost stále nepřijatelná, protože žalobce neuvedl nové skutečnosti či zjištění.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

19. Žalobce především namítá, že žalovaný ani při třetím rozhodování nerespektoval závazné pokyny krajského soudu. Nevyhodnotil aktuální bezpečnostní situaci na Západním břehu Jordánu. Ve svém rozhodnutí se opírá pouze o Informaci OAMP 2025, která vznikla ještě před druhým rozsudkem. Tento zdroj je tedy starý a nezohledňuje pozdější změny, zejména události po říjnu 2025. Pokud jde o příměří z 10. 10. 2025, tak není vůbec zřejmé, zda je toto formálně uzavřené příměří v praxi dodržováno, a jaký má reálný dopad na každodenní život obyvatel Západního břehu Jordánu. Spis k tomu neobsahuje žádné podklady. Situace se tam přitom od roku 2020 výrazně změnila. Dochází k legální i nelegální expanzi izraelských osad, častým střetům s izraelskými bezpečnostními složkami, incidentům s osadníky a restrikcím pohybu palestinských obyvatel. Tyto změny samy o sobě měly žalovaného vést k tomu, aby provedl nové věcné posouzení žalobcovy žádosti s přihlédnutím k aktuální realitě.
20. Žalovaný nesplnil závazný pokyn plynoucí z druhého rozsudku, ani pokud jde o posouzení pravosti prohlášení X. Ze třetího rozhodnutí žalovaného stále není jasné, o jaké konkrétní zdroje žalovaný opírá svůj závěr o nevěrohodnosti prohlášení X. Odpovědi zastupitelského úřadu pořád nejsou dostatečné. Nyní žalovaný navíc zpochybňuje věrohodnost prohlášení X na základě vyhodnocení obsahu výpovědi žalobce během doplňujícího pohovoru. Kromě toho tvrdí, že žalobce jej měl k dispozici mnohem dříve, než uváděl, a nemůže se proto jednat o novou skutečnost.
21. Rozpory ve výpovědi žalobce žalovaný shledal zejména ohledně období, ve kterém měl žalobce prohlášení X obdržet. Žalovaný však přeceňuje schopnost žalobce přesně si časově zařadit jednotlivé události v minulosti. To je v tomto případě pochopitelné, vzhledem k tomu, že se řízení o opakované žádosti žalobce se vede již více než čtyři roky a žalobce dostal dotaz na událost starou více než tři roky. Člověk může mít problém vzpomenout si, zda se něco odehrálo před dvěma nebo třemi lety. Pokud by řízení o žádosti žalobce netrvalo nesmyslně dlouho z důvodu pochybení na straně žalovaného, bylo by pravděpodobnější, že žalobce si vzpomene přesněji.
22. Ve svém prvním rozsudku navíc soud konstatoval, že žalobce doložil, že mu fotografii oznámení X jeho bratr zaslal na konci roku 2021 a že ho předložil až po podání žaloby bez svého zavinění (viz bod 41 prvního rozsudku). Soud tedy již dříve autoritativně rozhodl, že žalobce neměl leták k dispozici dříve a nemohl jej předložit správním orgánům před podáním žaloby. Žalovaný proto neměl znovu zpochybňovat datum obdržení prohlášení X, obzvláště s takovým časovým odstupem. Měl se zaměřit na věrohodnost zbytku azylového příběhu a na ověření pravosti prohlášení X, což však ani při třetím posouzení neučinil. Místo toho soustředil na marginální nepřesnosti ve výpovědi žalobce ohledně časových souvislostí, které si nemůže pamatovat. Měl však řešit podstatu jeho tvrzení a konečně meritorně posoudit, zda žalobci může ze strany X hrozit nějaké nebezpečí.

23. **Žalovaný** v reakci na žalobu uvedl, že vycházel především z výpovědi žalobce učiněné v tomto řízení, z rozhodnutí z předchozího řízení a dále z informací, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X. Posoudil důvody současné žádosti a následně provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce však neuvedl žádnou novou relevantní skutečnost.

IV. Posouzení věci

24. Pokud jde o právní východiska posuzování opakovaných žádostí, soud pro stručnost odkazuje na body 22 a 23 druhého rozsudku, resp. body 21 až 23 prvního rozsudku, odkud už je obě strany dobře znají. Pro tuto věc je totiž hlavní jiné téma – žalovaný nerespektoval závazný právní názor plynoucí z druhého rozsudku krajského soudu (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

IV. 1. Závěr žalovaného, že v zemi původu žalobce nedošlo k žádné relevantní změně, stále odporuje spisu

25. Žalovaný měl po druhém rozsudku za úkol poctivěji vyřešit otázku, zda v zemi původu žalobce došlo od rozhodnutí o jeho první žádosti v roce 2021 k nějaké změně, která by byla relevantní z pohledu azylu nebo doplňkové ochrany. Za tímto účelem si měl opatřit náležité podklady. Jak žalobce důvodně namítá, ve splnění tohoto úkolu selhal.
26. Žalovaný si oproti předcházejícímu řízení totiž k tomuto tématu neopatřil nic nového. Znovu do spisu založil Informaci OAMP 2025, která – jak soud vysvětlil ve svém druhém rozsudku – závěr, že k žádné relevantní změně nedošlo, nepodporuje. Vznikla navíc ještě před vydáním druhého rozsudku, a proto ani nemohla pokrývat období skoro celého roku 2025 až do cca půlky listopadu, kdy žalovaný vydal své třetí rozhodnutí (k tomu viz dále bod 29 níže).
27. Navíc krajský soud nepřehlédl, že obě zprávy – ta, která byla ve spise před vydáním druhého rozsudku, a ta kterou do něj žalovaný vložil po něm – sice nesou stejné označení, mají totéž datum, ale nově založená zpráva obsahuje jednu podkapitolu navíc. Týká se rozdělení Západního břehu Jordánu na tři zóny, což nebylo součástí téže zprávy v předcházejícím řízení. To samozřejmě bez bližšího vysvětlení vzniku daných rozdílností vyvolává otázky a pochybnosti o tvorbě a spolehlivosti těchto zpráv. Ze spisu neplyne, proč Informace OAMP 2025 neobsahovala danou kapitolu již ve své podobě obsažené ve spise před vydání druhého rozhodnutí žalovaného.
28. Ve vztahu k projednávané věci pak může mít relevanci „nová“ informace, že „[p]odle údajů OSN Izrael v roce 2024 zbýval na Západním břehu Jordánu nejméně 1 768 X obydlí (z toho 1 055 jen v zóně C), a vysídlil tak 4 265 osob.“ Z dané zprávy se však těžko něco dovozuje k azylovému příběhu žalobce, protože s ohledem na černobílé vytištění zprávy ve spise nelze z obrázku s mapami vloženého do této nové, dříve chybějící podkapitoly (mapy jsou navíc velmi zmenšené) přesně porozumět legendě k této mapě, ze které proto nelze vyčíst bližší informace. Včetně třeba odpovědi na otázku, do jaké zóny přesně spadá X coby poslední místo bydliště žalobce. Tulkarm se sice na jedné ze tří map objevuje, ale kvůli zmenšení a chybějícímu barevnému odlišení nelze z této a dalších dvou map zjistit více. K otázce, o kterou tu jde, tedy Informace OAMP 2025 nepředstavuje použitelný podklad.

29. Žalovaný se pak prakticky spokojil jen s tím, že žalobce nehovořil o totálním konfliktu a hlavně, že dne 10. 10. 2025 bylo mezi Izraelem a Hamásem uzavřeno příměří, které přes občasné porušení nadále platí. Na co však bylo třeba najít odpověď, byla otázka, jaké má příměří (týkající se hlavně pásma Gazy) dopady na Západním břehu? Dění v říjnu 2023 a válka v Gaze byly podle Informace OAMP 2025 příčinami vyostření násilí na Západním břehu. Podle soudu však nelze zjednodušeně říci – a hlavně bez jakýchkoliv podkladů ve spise (soud opakuje, že Informace OAMP 2025 je z ledna roku 2025) –, že příměří vedlo automaticky i k ukončení násilí na Západním břehu. To vlastně žalovaný nepřímou říká, pokud na dané příměří bez dalšího v této otázce odkazuje.
30. Závěr, že v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tedy nadále nemá oporu ve spise. Související žalobní námitky jsou proto důvodné.
31. Nad rámec právě uvedeného soud odkazuje na některé mediálně dostupné informace o dění na Západním břehu Jordánu v loňském roce (k práci se skutečnostmi, které je možné bez větších obtíží a odborných znalostí zjistit právě z médií, a které se nedokazují, viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3764/12 ze dne 13. 5. 2014, bod 27; či Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 425). Poukazují na stále problematickou situaci před uzavřením příměří (<https://www.lekari-bez-hranic.cz/aktuality/situace-na-zapadnim-brehu-jordanu-pripomina-etnickou-cistku>) i po něm (např. tisková zpráva Úřadu OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí: <https://www.ochaopt.org/content/humanitarian-situation-update-337-west-bank> - viz zejména pasáž s nadpisem *Operations in the Northern West Bank*, kde se píše o Tulkarmu, tedy místě posledního bydliště žalobce). To dokládá, že bude určitě dobré, pokud se žalovaný na tamější situaci znovu podívá a posoudí ji hlouběji, k čemuž potřebuje náležité skutkové informace o zemi původu. Jen tak bude moci opravdu poctivě posoudit, zda ke změně relevantní pro mezinárodní ochranu došlo nebo nikoliv.
32. Stále tedy platí, co soud uložil žalovanému již ve svém druhém rozsudku. Žalovaný si i nyní bude muset položit otázku, zda opravdu od meritorního posouzení předchozí žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu nedošlo v zemi jeho původu ke změně, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Svoji novou odpověď bude tentokrát již opravdu muset opřít o náležité podklady.

IV. 2. Žalovaný si stále neopatřil náležité podklady k posouzení věrohodnosti předloženého prohlášení Brigády

33. Pokud jde o druhý žalobní bod, tak se soud v kontextu souvisejících žalobních námitk zaměřil na otázku, zda žalovaný splnil závazný pokyn plynoucí z druhého rozsudku (viz jeho body 34 a 35). Žalovaný si měl k posouzení, zda je pravděpodobné, že by X vůbec takové oznámení učinila a že by následně dostala výhružkám v něm uvedeným, opatřit *odpovídající podklady* odpovídající § 23c písm. c) zákona o azylu a čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice. Měl si od Ministerstva zahraničních vyžádat nápravu – aby styčný úřad doplnil ke všem svým odpovědím náležité zdroje, které budou následně *kontrolovatelné a ověřitelné*. Pokud totiž soud nemůže ověřit předkládané informace, tak nemůže z povahy věci dojít ani k tomu, že jsou tyto informace přesné a aktuální. Soud připomíná, že to samé žalovanému uložil už ve svém prvním rozsudku (viz jeho bod 48).

34. Žalovaný se po prvním rozsudku obrátil na Ministerstvo zahraničních věcí, kterému popsal situaci a položil mu celkově 18 otázek, na které potřebuje znát odpověď. Ministerstvo zahraničních věcí se obrátilo na styčný úřad a žalovanému poté přeposlalo jeho odpovědi na tyto otázky (pro jejich úplné znění viz bod 31 druhého rozsudku). Tak vznikla Informace MZV 2024. Obsahovala řadu důležitých skutkových závěrů. Styčný úřad však neodkazoval na jakékoliv zdroje, ze kterých čerpá. Zmiňoval jen nespécifikované a neverifikovatelné konzultace s Honorárním konzulátem v Betlémě a jím oslovenými kontakty. Jeho odpovědi tak *soud neměl, jak zkontrolovat a ověřit*. Nešlo proto o přesné a aktuální informace, na jejichž základě žalovaný mohl shledat prohlášení X za nevěrohodné.
35. Žalovaný se tedy po druhém rozsudku znovu obrátil Ministerstvo zahraničních věcí znovu, které se obrátilo na styčný úřad. A vznikla Informace MZV 2025. Obsah odpovědí je totožný. A už se k nim objevují zdroje. Bohužel však stále nejsou *kontrolovatelné a ověřitelné*.
36. K první otázce o autenticitě a pravosti prohlášení X se jako na zdroj odkazuje na předsedu obchodní komory v X, „který v této věci oslovil tamního tajemníka X“. Pro bližší podrobnosti je pak třeba se obrátit na honorárního konzula v Betlémě. Ke druhé otázce o formální podobě prohlášení X se jako zdroje uvádí „Stránky hnutí X. Sociální síť X mučedníků X.“ U třetí otázky se jako zdroj odkazuje na „Stránky hnutí X. Sociální síť X mučedníků X. HK v Betlémě.“ Poté u šesté otázky jsou zdroji „Stránky hnutí X. Sociální síť X mučedníků X. HK v Betlémě. The MeirAmit Intelligence and Terrorism Information Center“. U sedmé „Encyclopedia Britannica. Stránky hnutí X. Sociální síť X mučedníků X. The Meir Amit Intelligence and Terrorism Information Center.“ U desáté „Palestine: Gender Justice and the Law, United Nations Development Programme, 2019. Human Rights Watch, Women's Centre for Legal Aid and Counselling, and Equality Now: Joint Submission to the CEDAW Committee on the State of Palestine, 70th Session, June 2018“.
37. To ovšem stále nejsou náležité zdroje, které by byly *kontrolovatelné a ověřitelné*. Jsou příliš obecné. Pokud by soud chtěl například v Encyklopedii Britannica zkontrolovat a ověřit, zda se tam opravdu uvádí, co Informace MZV 2025 říká, tak to nemohl učinit. Bylo třeba, aby mezi zdroji byl například konkrétní hypertextový odkaz, na který by se soud (a předtím i žalovaný) mohl podívat. Nebo by postačoval řádně označený print screen použitého zdroje. To platí i pro zdroj v podobě stránek hnutí X či stránku The Meir Amit Intelligence and Terrorism Information Center. Je totiž nutné, aby soud měl k dispozici přesně ten zdroj, ze kterého plyne informace citovaná v použité informaci o zemi původu – ideálně ještě s bližší konkretizací (např. nadpisem v textu a odkazem na konkrétní odstavec, číslem stránky pdf dokumentu nebo jiným údajem), aby soud (a předtím žalovaný) nemusel pracně dohledávat a „odhadovat“, co konkrétně oním zdrojem bylo.
38. Pokud pak Informace MZV 2025 odkazuje na sociální síť, pak bude kontrolovatelným a ověřitelným zdrojem jedině odkaz (nebo print screen) na příspěvek (post), který sloužil jako zdroj pro zjištěnou informaci. Jde-li o podklad s názvem „Palestine: Gender Justice and the Law, United Nations Development Programme, 2019. Human Rights Watch, Women's Centre for Legal Aid and Counselling, and Equality Now: Joint Submission to the CEDAW Committee on the State of Palestine, 70th Session, June 2018“, tak ho také bylo vhodné opatřit odkazem (soud si ho dohledal sám zde: <https://www.hrw.org/news/2018/06/11/human-rights-watch-womens-centre-legal-aid-and-counselling-and-equality-now-joint>). Ale bylo vhodné z tohoto podkladu, jehož pdf

verze má 12 stránek, napomoci soudu (a předtím žalovanému) v kontrole a ověřování bližším odkazem.

39. V neposlední řadě, pokud jde o odkaz na předsedu obchodní komory v Tulkarmu či honorárního konzula, pak je třeba si uvědomit, že soud omezují pravidla příslušných procesních předpisů. Kontrola a ověření jejich tvrzení by bylo možné jen skrze jejich svědeckou výpověď nebo vyžádání si jejich písemného prohlášení či jiným důkazně schůdným způsobem, jehož provedení až v řízení před soudem je proto komplikovanější po praktické stránce. Namísto toho mohl být součástí správního spisu či samotné Informace MZV 2025 protokol o jejich tvrzení (nebo jiný tomu odpovídající a hodnověrný podklad), ze kterých poté zpracovatel Informace MZV 2025 vyšel.
40. Byť tedy Informace MZV 2025 zmiňuje určité zdroje, tak stále nejde o zdroje v potřebné kvalitě. Informaci MZV 2025 proto pořád nelze označit za přesnou a aktuální zprávu o zemi původu podle § 23c písm. c) zákona o azylu a čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice, protože soud jednoduše nemohl ověřit, že takovou informaci je. Žalovaný tedy doposud nesplnil závazný pokyn, který mu soud již dvakrát zadal.
41. Informace MZV 2025 přitom byla jedním z pilířů závěru žalovaného o nevěrohodnosti prohlášení X. Jak ovšem soud nyní vysvětlil, tento pilíř padl. Je proto otázkou, zda tento závěr unesl druhý pilíř, kterým je vlastní žalobcová výpověď a hodnocení její věrohodnosti žalovaným.
42. Soud jen krátce vyjadřuje souhlas se žalobní argumentací, že už bylo zbytečné se věnovat otázce, kdy přesně se prohlášení X dostalo do dispozice žalobce, protože ji soud vyřešil již ve svém prvním rozsudku (viz jeho bod 41).
43. Ve zbytku je však ještě předčasné věrohodnost žalobcovy výpovědi hodnotit (proto ji také soud blíže neshrnoval v narativní části tohoto rozsudku). Existuje celkově pět tzv. indikátorů věrohodnosti azylového příběhu (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2025, čj. 41 Az 8/2025-48, body 26-31 a veškerou tam citovanou judikaturu). Jedním z nich je *vnější konzistentnost* azylového příběhu. Jde o soulad žadatelovy výpovědi s dalšími důkazy a podklady pro rozhodnutí, např. listinnými důkazy, výpověďmi jiných žadatelů o mezinárodní ochranu, či informacemi o zemi původu. Případné rozpory s dalšími podklady by měl žadatel dostat příležitost vysvětlit (viz bod 28 zde citovaného rozsudku 41 Az 8/2025-48).
44. S ohledem na to, že si žalovaný stále neopatřil náležité informace o zemi původu k posouzení pravosti prohlášení X, totiž nelze z pohledu *vnější konzistentnosti* žalobcovy výpovědi a s tím i otázku pravosti prohlášení X posoudit. Žalobcová tvrzení o možném zneužití razítka X, pochybnostech o autorství prohlášení i o tom, jestli by se X zabývala takovou věcí, jakou byl vztah žalobce s jednou dívkou, stále – bez náležitého ověření v dostatečně kvalitních informacích o zemi původu – nečiní prohlášení X a související slova žalobce o něm nevěrohodnými.
45. Do doby, než žalovaný bude mít k dispozici přesné a aktuální informace, které budou ověřitelné a kontrolovatelné díky řádnému ozdrojování, tu nicméně není dostatek podkladů, aby bylo možné věrohodnost žalobcovy azylového příběhu i prohlášení X vyhodnotit. Proto je tak důležité, aby žalovaný v dalším řízení již splnil, co mu soud již dvakrát uložil a konečně si zajistil kvalitní informace o tomto tématu.

V. Závěr a náklady řízení

46. Krajský soud tedy znovu zrušil rozhodnutí žalovaného. V části, která se týká toho, zda v zemi původu žalobce došlo v mezidobí od meritorního posouzení jeho původní žádosti k nějaké relevantní změně, nemá jeho rozhodnutí oporu ve spise. Kromě toho žalovaného stále váže pokyn z předchozích dvou rozsudků, pokud jde o posouzení věrohodnosti prohlášení X. Tento pokyn žalovaný stále nesplnil, protože si neopatřil odpovídající podklady k posouzení otázky, zda je pravděpodobné, že by X vůbec takové oznámení učinila a že by následně dostala výhružkám v něm uvedených. Obojí bude muset žalovaný v dalším řízení napravit.
47. Pokud jde o náklady řízení, žalobci jako úspěšnému účastníkovi řízení vzniklo právo na jejich náhradu. Žádné však nevyčíslil, proto mu je krajský soud nepřiznal. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.
48. Soud již nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno dne 19. ledna 2026

Martin Kopa, v. r.
samosoudce